

Sprawa C-259/24

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

12 kwietnia 2024 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Tribunal judiciaire de Marseille (Francja)

Data wydania postanowienia odsyłającego:

8 kwietnia 2024 r.

Strona skarżąca:

SAS Ténergie Développement

Strona przeciwna:

Directeur Régional des Douanes de Marseille

Direction Interrégionale des douanes Provence – Alpes – Côte d’Azur – Corse

Direction Régionale des Douanes de Marseille (Francja)

[...]

POSTANOWIENIE INCYDENTALNE

[...]

SPRAWA: SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT przeciwko DIRECTEUR REGIONAL DES DOUANES DE MARSEILLE, Établissement public Direction interrégionale des douanes Provence-Alpes-Côte d’Azur-Corse, Établissement public Direction Régionale des Douanes de Marseille

[...] w sprawie pomiędzy:

STRONĄ SKARŻĄCĄ W POSTĘPOWANIU GŁÓWNYM ORAZ WNOŚZĄCĄ W POSTĘPOWANIU INCYDENTALNYM

SAS TENERGIE DEVELOPPEMENT, [...]

[...] [dane adresowe strony skarżącej i jej reprezentanta]

STRONA PRZECIWNIA W POSTĘPOWANIU GŁÓWNYM I W POSTĘPOWANIU INCYDENTALNYM

DIRECTEUR REGIONAL DES DOUANES DE MARSEILLE
(regionalny dyrektor celny w Marsylii, Francja) [...]

DIRECTION INTERREGIONALE DES DOUANES PROVENCE ALPES COTE D'AZUR CORSE (międzyregionalna dyrekcja celna dla obszaru Provence – Alpes – Côte d'Azur – Corse, Francja) w osobie jej dyrektora, [...]

DIRECTION REGIONALE DES DOUANES DE MARSEILLE
(regionalna dyrekcja celna w Marsylii) w osobie jej dyrektora, [...]

[...] [dane adresowe strony przeciwnej i jej reprezentantów]

[...] [kwestie postępowania]

OMÓWIENIE SPORU:

Grupa TENERGIE zajmuje się budową i obsługą instalacji fotowoltaicznych produkujących energię elektryczną we Francji.

Spółka TENERGIE DEVELOPPEMENT zaopatruje się w materiały potrzebne do budowy instalacji fotowoltaicznych u dostawców z różnych państw. W 2013 r. wybrała spółkę UPSOLAR do zapewnienia koordynacji produkcji paneli fotowoltaicznych przez podwykonawcę z Tajwanu, TYNSOLAR COP.

Począwszy od grudnia 2013 r. panele fotowoltaiczne były importowane do Fos-sur-Mur oraz dopuszczane do swobodnego obrotu i wprowadzane na rynek za pośrednictwem spółek Gontrand Frères i Kuehne Nagel, przedstawicieli celnych odpowiedzialnych za zgłoszenia celne spółki Ténergie Développement.

W wyniku międzynarodowego dochodzenia przeprowadzonego przez OLAF (Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych) w 2014 r. w celu weryfikacji pochodzenia celnego paneli fotowoltaicznych importowanych z Tajwanu do Europy Administration des Douanes Françaises (francuska administracja celna, Francja) wszczęła kontrolę przywozów dokonywanych przez spółkę TENERGIE DEVELOPPEMENT.

W dniu 15 października 2015 r. doręczyła ona spółce TENERGIE DEVELOPPEMENT powiadomienie o wynikach dochodzenia stwierdzające naruszenie europejskich regulacji antydumpingowych. W dniu 15 grudnia 2014 r. sporządzono zawiadomienie o naruszeniu prawa w związku ze złożeniem

falszywych zgłoszeń pochodzenia paneli importowanych w okresie od 18 grudnia 2013 r. do 27 lutego 2014 r.

Pierwsze wezwanie do pokrycia należności wysłano spółce w dniu 2 marca 2016 r.

W dniu 21 listopada 2019 r. dyrekcja celna wskutek wniosku o uchylenie decyzji złożonego przez spółkę TENERGIE DEVELOPPEMENT uchyliła wezwanie do pokrycia należności z dnia 2 marca 2016 r. z uwagi na nieprzestrzeganie prawa do bycia wysłuchanym.

W związku z tym w dniu 11 grudnia 2019 r. spółce doręczono nowe zawiadomienie o wynikach kontroli.

W dniu 26 sierpnia 2020 r. spółce doręczono powiadomienie o stwierdzeniu naruszenia w postaci niedochowania mających zastosowanie regulacji celnych.

Nowe wezwanie do pokrycia należności w wysokości 2 405 887 EUR (cło antydumpingowe w wysokości 1 979 575 EUR oraz cło wyrównawcze w wysokości 426 321 EUR) wydano w dniu 16 września 2020 r.

Odwołanie wniesione przez zobowiązaną zostało oddalone w dniu 4 marca 2021 r. przez regionalnego dyrektora celnego.

Listem poleconym za potwierdzeniem odbioru z dnia 12 kwietnia 2021 r. spółka TENERGIE DEVELOPPEMENT wniosła o umorzenie należności celnych za cło antydumpingowe i cło wyrównawcze, o których została powiadomiona w decyzji z dnia 16 września 2020 r. określającej wysokość zobowiązania celnego r. na kwotę 2 405 887 EUR.

Decyzją przesłaną pismem poleconym za potwierdzeniem odbioru z dnia 19 października 2021 r. regionalny dyrektor celny nie uwzględnił tego wniosku.

Pismem z dnia 4 maja 2021 r. spółka TENERGIE DEVELOPPEMENT wniosła skargę przeciwko direction interrégionale des douanes et la recette interrégionale des douanes (międzyregionalnej dyrekcji cel i poboru cel) do tribunal judiciaire de Marseille (sądu powszechnego w Marsylii, Francja) z żądaniem stwierdzenia nieważności decyzji wzywającej do pokrycia należności celnych.

Wyrokiem z dnia 9 maja 2023 r. tribunal judiciaire de Marseille oddalił żądania spółki TENERGIE DEVELOPPEMENT, która wniosła następnie apelację od tego orzeczenia.

W dniu 18 maja 2021 r. do administracji celnej wpłynął kolejny wniosek o umorzenie zobowiązania celnego złożony przez spółkę TENERGIE DEVELOPPEMENT.

W dniu 16 września 2021 r. generalna dyrekcja celna podjęła decyzję o nieuwzględnieniu tego wniosku.

Pismem doręczonym w dniu 29 listopada 2021 r. dyrekcja ta przekazała spółce ostateczną decyzję o odmowie umorzenia zobowiązań celnych.

W związku z wezwaniem z dnia 25 lutego 2022 r. spółka TENERGIE DEVELOPPEMENT wniosła przeciwko międzyregionalnej dyrekcji celnej Provence – Alpes – Côte d’Azur, regionalnej dyrekcji celnej w Marsylii i regionalnemu dyrektorowi ceł i podatków pośrednich w Marsylii skargę do tribunal judiciaire de Marseille (sądu powszechnego w Marsylii), domagając się:

- stwierdzenia nieważności decyzji oddalającej wniosek o umorzenie należności celnych doręczony administracji celnej w dniu 19 kwietnia 2021 r.;
- umorzenie całkowite należności za cło antydumpingowe, cło wyrównawcze oraz odsetki za zwłokę;
- w przypadku oddalenia tych żądań, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez administrację celną wraz z przekazaniem sprawy do zbadania przez Komisję Europejską;
- zasądzenia solidarnie od międzyregionalnej dyrekcji celnej Provence – Alpes – Côte d’Azur, regionalnej dyrekcji celnej w Marsylii i regionalnego dyrektora ceł i podatków pośrednich zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 50 000 EUR tytułem odszkodowania.

Wnosi ona ponadto o orzeczenie zobowiązania in solidum tych organów do zapłaty kwoty 10 000 EUR na podstawie art. 700 du Code de Procédure Civile (francuskiego kodeksu postępowania cywilnego) i obciążenie ich kosztami postępowania.

Skarżąca podnosi, że francuskie, europejskie i tajwańskie organy celne dopuściły się błędu poprzez działanie, którego nie mogła ona w sposób racjonalny wykryć i że działała ona w dobrej wierze.

Wywodzi ona na tej podstawie, że przesłanki umorzenia zobowiązań celnych są spełnione.

Powołuje się ona na błąd popełniony przez administrację w zakresie, w jakim Komisja Europejska za pośrednictwem OLAF (Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych), która dysponowała informacjami pozwalającymi na ustalenie, że dostarczone panele słoneczne pochodziły z Chin, nie dokonała dalszych pogłębionych kontroli i nie powiadomiła [o tym] spółek, które zamawiały te panele. Skarżąca podnosi ponadto, że administracja celna, która przeprowadziła kontrole na produktach, które zamówiła, i posiadała poszlaki wskazujące na tę okoliczność, powinna była dokonać pogłębionej kontroli lub

przynajmniej powiadomić ją o podejrzeniach dotyczących rzeczywistego pochodzenia paneli w trakcie pierwszych kontroli w 2014 r.

Podnosi ona, że brak sprzeciwu po przeprowadzeniu kontroli stanowi błąd administracji celnej w rozumieniu art. 119 unijnego kodeksu celnego; że tajwańskie świadectwa pochodzenia nie zostały uznane za nieważne i były nadal dostępne na stronie internetowej tajwańskiej izby handlowej jeszcze po kontroli celnej; że strona przeciwna nie wskazuje żadnego dowodu na to, że błąd organów tajwańskich wynikał z oświadczeń podwykonawcy oraz spółki UPSOLAR.

Powołuje się ona na błąd organów tajwańskich, które dysponują środkami pozwalającymi na weryfikacje w miejscu wytwarzania [spornych] towarów, a które nie unieważniły świadectw ich pochodzenia pomimo dochodzenia przeprowadzonego na miejscu przez OLAF oraz informacji otrzymanych po przyjęciu unijnego rozporządzenia z 2014 r.

Powołuje się ona na przypadek siły wyższej w związku z faktem, że błąd ten nie mógł zostać wykryty przez podmiot gospodarczy, ponieważ nie dysponuje on środkami dochodzenia i kontroli leżącymi w gestii francuskich i tajwańskich organów celnych.

Odnosząc się do kwestii trudnego do wykrycia charakteru tego błędu, skarżąca przypomina, że mająca zastosowanie regulacja ma charakter wyjątkowo złożony w kontekście międzynarodowym trudnym do oceny dla małych i średnich przedsiębiorstw, oraz że nie jest ona wyspecjalizowana w zakresie regulacji celnych i nie mogła dokonać pogłębionej analizy w celu odkrycia rzeczywistego pochodzenia paneli [skontrolowanych] przez organy wspólnotowe.

Przypomina ona, że przed nawiązaniem stosunku umownego ze spółką UPSOLAR, zleciła ona niezależnej spółce kontrolę warunków produkcji paneli słonecznych przez podwykonawcę z Tajwanu. Wskazuje ona, że spółka UPSOLAR przekazała jej wyniki kontroli na miejscu przeprowadzonej przez spółki zajmujące się audytem.

Skarżąca podnosi, że ciężar udowodnienia tego, że mogła ona wykryć rzeczywiste pochodzenie paneli, spoczywa na administracji celnej, która powołuje się na tę okoliczność. Podnosi ona, że w raporcie OLAF z listopada 2014 r. nie zawarto niczego, co wskazywałoby na to, że w swoim działaniu zmierzała ona do uniknięcia opłat celnych.

Podnosi, że działała w dobrej wierze, co stwierdzono w protokole z dnia 15 grudnia 2015 r.

Tytułem żądania ewentualnego skarżąca wnosi o umorzenie należności celnych w oparciu o zasadę słuszności (art. 120 unijnego kodeksu celnego). Podnosi ona, że znalazła się w szczególnych okolicznościach i nie popełniła oszustwa ani oczywistego zaniedbania oraz że przesłanki umorzenia należności celnych są spełnione.

Wskazuje, że podjęła niezbędne kroki dla ograniczenia ryzyka handlowego związanego z transakcją, domagając się przeprowadzenia kontroli i weryfikacji na miejscu. Powołuje się ona także na błąd w zakresie nadzoru przez organy tajwańskie.

Tytułem ostatecznego żądania ewentualnego podnosi ona, że francuskie organy celne naruszyły art. 41 karty praw podstawowych oraz art. 22 unijnego kodeksu celnego i że nie mogła ona skorzystać z prawa do bycia wysłuchanym. Wskazuje, że ostateczna odmowa umorzenia należności została zredagowana przed upływem trzydziestodniowego terminu powiązanego z prawem do bycia wysłuchanym, o którym została ona powiadomiona w dniu 21 września 2019 r. i w tym samym dniu, w którym przesłała swoje stanowisko.

Skarżąca dodaje, że w związku z niekorzystną dla niej decyzją administracji celnej poniosła ona szkodę.

Administration des Douanes Françaises (francuska administracja celna) wnosi o oddalenie tych żądań. Żąda obciążenia spółki TENERGIE DEVELOPPEMENT innymi wydatkami niechodzącymi w zakres kosztów postępowania w wysokości 3000 EUR.

Podnosi ona, że świadectwo pochodzenia wydane przez organy tajwańskie nie stanowi dowodu pochodzenia celnego towarów na gruncie przepisów prawa antydumpingowego. Wskazuje, że przywoływana kontrola na miejscu w Tajwanie dotyczyła paneli importowanych uprzednio.

Dodaje, że w protokole z dnia 15 grudnia 2015 r. nie stwierdzono niemożliwego do wykrycia błędu, a jedynie brak dowodów na brak dobrej wiary po stronie spółki TENERGIE DEVELOPPEMENT.

Administracja kwestionuje popełnienie jakiegokolwiek błędu przez same służby celne poprzez ich działanie. Podnosi ona, że nigdy nie potwierdziła podmiotowi pochodzenia importowanych towarów. W odpowiedzi [na przywoływane okoliczności] wskazuje ona, że same towary, jak i dokumenty dołączone do nich nie pozwalały na podważenie ich pochodzenia w okresie od grudnia 2013 r. do maja 2014 r. Wskazuje ona, że nie była w posiadaniu informacji pozwalających na ustalenie, że pochodzenie towarów było błędnie określone przed otrzymaniem wniosków OLAF z dochodzenia przeprowadzonego w listopadzie 2014 r.; że organy państwa trzeciego nie są umocowane do przesądzenia w kwestii określenia niepreferencyjnego pochodzenia towarów w ramach polityki antydumpingowej organów europejskich i że nie istnieje żadna umowa o współpracy pomiędzy organami tajwańskimi i europejskimi w tym zakresie. Z tego wynika jej zdaniem, że błędu po stronie organów tajwańskich nie można przyjąć jako przesłanki dla umorzenia należności celnych. Dodaje, że dochodzenie przeprowadzone przez OLAF ujawniło oszustwa przy wydawaniu świadectw pochodzenia; że nie można uznać błędu w postaci beczynności poprzez uznanie zgłoszeń [celnych], pomimo tego, że była w posiadaniu informacji pozwalających na wykrycie błędów co do

deklarowanych informacji; że w zakresie, w jakim nie można stwierdzić błędu organów, nie ma potrzeby dokonywania oceny przesłanki dotyczącej tego, czy błąd ten miał charakter trudny do wykrycia oraz przesłanki dobrej wiary podmiotu.

Tytułem żądania ewentualnego w oparciu o zasadę słuszności, wskazuje ona, że zła wiara po stronie dostawcy nie stanowi szczególnej okoliczności dla podmiotu gospodarczego, ale ryzyko nieodłącznie związane z działalnością handlową, przed którym może się on zabezpieczyć. Dodaje, że niewykonanie zobowiązania przez dostawcę, spółkę UPSOLAR, nie stanowi sytuacji nadzwyczajnej, której ciężar powinna ponieść Unia Europejska.

Tytułem ostatecznego żądania ewentualnego powołuje się ona na błąd w dacie nanesionej na korespondencji zawierającej odpowiedź przesłaną listem poleconym za potwierdzeniem odbioru w dniu 26 listopada 2021 r. Wskazuje, że spółka TENERGIE DEVELOPPEMENT nie przedstawiła nowych elementów, poza tymi, które już przedstawiono.

Postanowienie o zamknięciu [etapu pisemnego postępowania] wydano w dniu 27 marca 2023 r., a rozprawę wyznaczono na dzień 11 września 2023 r.

Pismem z dnia 29 sierpnia 2023 r. administracja celna wniosła o ponowne otwarcie zamkniętego etapu postępowania w celu uwzględnienia wyroku, który zapadł w dniu 9 maja 2023 r.

Sprawa ta została przekazana do ponownego rozpoznania celem usunięcia wad do dnia 23 października 2023 r.

W stanowisku doręczonym w dniu 22 października 2023 r. spółka TENERGIE DEVELOPPEMENT zwróciła się z wnioskiem o skierowanie pytania prejudycjalnego do Trybunał Sprawiedliwości oraz o zawieszenie postępowania.

Zgodnie z treścią ostatniego stanowiska uzupełniającego przedstawionego w dniu 10 lutego 2024 r. spółka TENERGIE DEVELOPPEMENT wnosi do sądu zajmującego się wstępnym rozpoznaniem sprawy o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- orzeczenie w związku z tym zwolnienia z i/lub umorzenia należności celnych, do których zapłaty została wezwana, w kwocie 2 405 887 EUR oraz odsetek za opóźnienie i kar;
- zwrócenie się w razie potrzeby na podstawie art. 267 TFUE do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z następującym pytaniem prejudycjalnym:

[pytanie prejudycjalne wskazane w sentencji niniejszego orzeczenia]

- zawieszenie postępowania w sprawie skargi do czasu wydania orzeczenia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Skarżąca podnosi, że podjęła liczne działania na zewnątrz poprzez przeprowadzenie audytu za pośrednictwem niezależnych spółek; że Komisja Europejska wszczęła międzynarodowe dochodzenie przez OLAF; że administracja celna powinna była zasygnalizować jej istnienie zbioru poszlak, które pozwalały na przyjęcie, że panele pochodziły z Chin; że administracja celna uchybiła ciążącemu na niej obowiązkowi ostrożności; że podjęła ona kontrolę dokumentacji oraz kontrolę na miejscu w dniu 24 lutego 2014 r., nie podnosząc przy tym żadnej nieprawidłowości co do pochodzenia towarów; że administracja celna zaakceptowała i zatwierdziła import towarów w celu dopuszczenia ich do swobodnego obrotu i wprowadzenia na rynek;

Podnosi ona, że zwróciła się z wnioskiem o umorzenie należności na podstawie zarówno błędu po stronie właściwych organów, jak i w oparciu o zasady słuszności; że francuska administracja celna, której kompetencja ma charakter związany, powinna była przekazać sprawę Komisji Europejskiej do wydania przez nią decyzji.

Zgodnie z treścią ostatniego stanowiska przedstawionego w piśmie z dnia 9 stycznia 2024 r. Administration des douanes françaises (francuska administracja celna) wnosi o stwierdzenie, że przesłanki umorzenia określone w art. 119 i 120 unijnego kodeksu celnego nie są spełnione; o stwierdzenie, że brzmienie art. 116 unijnego kodeksu celnego jest jasne i nie wymaga interpretacji; że nie ma podstaw do przekazania wniosku o umorzenie złożonego przez spółkę TENERGIE do Komisji Europejskiej oraz – w konsekwencji – o oddalenie jej żądań; o pozostawienie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania sądowi orzekającemu w postępowaniu głównym.

Podnosi ona, że nie jest zobowiązana do przekazania sprawy do Komisji, jako że stoi na stanowisku, że przesłanki wymagane w art. 116 unijnego kodeksu celnego nie są spełnione; że Komisja nie uchybiła swoim obowiązkom; że nie popełniła ona żadnego błędu w rozumieniu art. 119 unijnego kodeksu celnego; że okoliczności sprawy są powiązane z wynikami dochodzenia przeprowadzonego przez organy Unii; że organy celne nigdy nie zwróciły się przeciwko podmiotowi gospodarczemu w odniesieniu do deklarowanego pochodzenia produktów, czy to w chwili importu czy też przeprowadzonych później kontroli biura w Fos i SRE (regionalnej służby dochodzeniowej); że nie można postawić administracji zarzutu zaakceptowania świadectw niepreferencyjnego pochodzenia, ponieważ dokumenty te nie były w żadnej mierze wymagane w chwili importu; że francuskie organy celne nie popełniły żadnego błędu poprzez działanie, ponieważ nie miały żadnego powodu, aby podważyć prawidłowość deklarowanego pochodzenia oraz że nie zastosowały w sposób nieprawidłowy mających zastosowanie przepisów.

Szersze przedstawienie środków i żądań formułowanych przez strony znajduje się powyżej.

UZASADNIENIE:

W oparciu o art. 49 akapit drugi code de procédure civile (francuskiego kodeksu postępowania cywilnego) „jeżeli rozstrzygnięcie sporu zależy od kwestii wzbudzającej poważne trudności i należącej do właściwości sądu administracyjnego, sąd powszechny, przed którym wszczęto pierwotnie postępowanie, przekazuje sprawę do właściwego sądu administracyjnego. (...). Zawiesza postępowanie do czasu wydania orzeczenia w przedmiocie pytania prejudycjalnego”.

Zgodnie z art. 378 code de procédure civile (francuskiego kodeksu postępowania cywilnego) „postanowienie o zawieszeniu postępowania skutkuje zawieszeniem biegu postępowania na określony czas lub do momentu wystąpienia zdarzenia, które w nim określono”.

Artykuł 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

„Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do orzekania w trybie prejudycjalnym:

a) o wykładni traktatów;

b) o ważności i wykładni aktów przyjętych przez instytucje, organy lub jednostki organizacyjne Unii.

W przypadku gdy pytanie z tym związane jest podniesione przed sądem jednego z państw członkowskich, sąd ten może, jeśli uzna, że decyzja w tej kwestii jest niezbędna do wydania wyroku, zwrócić się do Trybunału z wnioskiem o rozpatrzenie tego pytania.

W przypadku gdy takie pytanie jest podniesione w sprawie zawisłej przed sądem krajowym, którego orzeczenia nie podlegają zaskarżeniu według prawa wewnętrznego, sąd ten jest zobowiązany wnieść sprawę do Trybunału [...]”.

Artykuł 116 unijnego kodeksu celnego stanowi, że:

„1. Z zastrzeżeniem warunków ustanowionych w niniejszej sekcji kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych podlegają zwrotowi lub umorzeniu z następujących powodów:

a) nadpłata kwot należności celnych przywozowych lub wywozowych;

b) towary wadliwe lub niezgodne z warunkami umowy;

c) błąd właściwych organów;

d) zasada słuszności.

[...]

3. Jeżeli organy celne uznają, że na podstawie art. 119 lub 120 należy przyznać zwrot lub umorzenie, zainteresowane państwo członkowskie przekazuje Komisji akta spraw, by ta podjęła decyzję, w każdym z następujących przypadków:

a) organy celne uznają, że szczególne okoliczności są wynikiem niedopełnienia przez Komisję jej obowiązków;

b) organy celne uznają, że Komisja popełniła błąd w rozumieniu art. 119;

c) okoliczności sprawy są związane z ustaleniami dochodzenia unijnego przeprowadzonego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego lub na podstawie jakiegokolwiek innego prawa unijnego lub jakiejkolwiek umowy zawartej przez Unię z państwami lub grupami państw, w których przewidziano prowadzenie takich dochodzeń unijnych;

d) kwota, którą zainteresowana osoba może być zobowiązana zapłacić z tytułu jednej operacji przywozu lub wywozu lub większej ich liczby, w wyniku błędu lub szczególnych okoliczności, jest równa lub przekracza 500 000 EUR;

Niezależnie od postanowień akapitu pierwszego akt sprawy nie przekazuje się w jednej z następujących sytuacji:

a) Komisja przyjęła już decyzję w sprawie dotyczącej porównywalnych kwestii faktycznych i prawnych;

b) Komisja rozpatruje już sprawę dotyczącą porównywalnych kwestii faktycznych i prawnych.

4. Z zastrzeżeniem zasad dotyczących właściwości do wydania decyzji, jeżeli organy celne w terminach, o których mowa w art. 121 ust. 1, same stwierdzą, że kwota należności celnych przywozowych lub wywozowych podlega zwrotowi lub umorzeniu zgodnie z art. 117, 119 lub 120, dokonują one zwrotu lub umorzenia z własnej inicjatywy.

5. Jeżeli sytuacja, która doprowadziła do powiadomienia o długu celnym była wynikiem oszustwa ze strony dłużnika, zwrot ani umorzenie należności nie przysługują.

6. Zwrot nie powoduje wypłaty odsetek przez właściwe organy celne.

Odsetki są jednak wypłacane, w przypadku gdy decyzja o przyznaniu zwrotu nie zostanie wykonana w terminie trzech miesięcy od daty jej wydania, chyba że niedotrzymanie terminu było niezależne od organów celnych.

W takich przypadkach odsetki wypłaca się za okres od dnia, w którym upłynął ten trzymiesięczny termin, do dnia zwrotu. Stopę procentową odsetek ustala się zgodnie z art. 112.

7. Jeżeli gdy organy celne omyłkowo przyznały zwrot lub umorzenie, pierwotny dług celny zostaje przywrócony, jeżeli nie uległ przedawnieniu na mocy art. 103”.

Artykuł 119 – Błąd popełniony przez właściwe organy

„1. W przypadkach innych niż te, o których mowa w art. 116 ust. 1 akapit drugi oraz w art. 117, 118 i 120, kwota należności celnych przywzowowych lub wywzowowych zostaje zwrócona lub umorzona, jeżeli w wyniku błędu popełnionego przez właściwe organy kwota odpowiadająca długowi celnemu pierwotnie podana do wiadomości była niższa niż kwota należna, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:

- a) w normalnych okolicznościach dłużnik nie mógł wykryć tego błędu;*
- b) dłużnik działał w dobrej wierze [...]”.*

Artykuł 120 – Zasada słuszności

„1. W przypadkach innych niż te, o których mowa w art. 116 ust. 1 akapit drugi oraz w art. 117, 118 i 119, kwota należności celnych przywzowowych lub wywzowowych podlega zwrotowi lub umorzeniu na zasadzie słuszności, w przypadku gdy dług celny powstał w szczególnych okolicznościach, w których nie można przypisać dłużnikowi oszustwa ani oczywistego zaniedbania.

2. Występowanie szczególnych okoliczności, o których mowa w ust. 1, stwierdza się, jeżeli z okoliczności sprawy jasno wynika, że dłużnik znajduje się w wyjątkowej sytuacji w porównaniu z innymi podmiotami prowadzącymi ten sam rodzaj działalności oraz że w przypadku niewystępowania takich okoliczności nie wystąpiłyby u niego niedogodności spowodowane pobraniem kwoty należności celnych przywzowowych lub wywzowowych”.

W przypadku sporu przed sądem pierwszej instancji, którego orzeczenie będzie mogło być przedmiotem apelacji, pytanie prejudycjalne do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma charakter fakultatywny.

W niniejszej sprawie rozstrzygnięcie sporu zależy od kwestii powodującej poważne trudności.

Spółka TENERGIE DEVELOPPEMENT uważa bowiem, że w trakcie okazania organom celnym towarów przedstawiła całość wymaganej dokumentacji, a w szczególności tajwańskie świadectwo pochodzenia, którego to francuskie organy celne, pomimo dokonania oględzin towarów w lutym 2014 r. oraz pytań zadanych przez przedstawiciela celnego, nigdy w najmniejszy sposób nie podważyły ani nie podniosły jakiegokolwiek nieprawidłowości co do pochodzenia towarów. Uważa ona także, że w ten sposób administracja zaakceptowała i zatwierdziła przywóz towarów w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu i wprowadzenia na rynek.

Stoi ona zatem na stanowisku, że przyjęcie zgłoszenia celnego, które zawiera nieprawidłową klasyfikację taryfową spornych towarów, stanowiło błąd w rozumieniu art. 119 unijnego kodeksu celnego.

Wskazuje ona ponadto, z jednej strony, że po wszczęciu dochodzenia przez OLAF, organy europejskie i francuskie miały świadomość ryzyka związanego z tymi przywozami i powinny były powiadomić podmioty gospodarcze o tym ryzyku, a z drugiej strony, że administracja celna, której kontrola opierała się głównie na wynikach dochodzenia międzynarodowego przeprowadzonego przez OLAF odpowiadającego dokładnie kryteriom wskazanym w treści art. 2 i 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r., powinna była przekazać jej wniosek o umorzenie do Komisji Europejskiej.

W tym względzie należy przypomnieć, że raport OLAF wskazuje, że w dniu 24 listopada 2014 r. OLAF otrzymał od tajwańskich organów celnych dane dotyczące przeładunku na terenie Tajwanu w kierunku Unii Europejskiej ponad 1200 kontenerów z panelami słonecznymi pochodzącymi lub wysłanymi z terenu Chińskiej Republiki Ludowej. Dane te dotyczyły przywozu do strefy wolnocłowej (zgłoszenie celne F1) na Tajwanie oraz ponownego wywozu towarów ze strefy wolnocłowej na Tajwanie (zgłoszenie celne F5). Pierwsza analiza danych dostarczonych przez OLAF wykazała, że ogółem 925 wyodrębnionych kontenerów zawierających panele słoneczne można było powiązać z przywozami do Unii zgłoszonymi przez państwa członkowskie.

Tym samym, z poszanowaniem celu mechanizmu mającego umożliwić Komisji zapewnienie jednolitego stosowania orzecznictwa wspólnotowego w tej dziedzinie oraz aby uniknąć wszelkich przeszkód w spójnym stosowaniu unijnego kodeksu celnego, spółka TENERGIE DEVELOPPEMENT zasadnie podnosi pytanie, czy administracja celna powinna była zapewnić przekazanie akt sprawy Komisji Europejskiej.

W rezultacie, w zakresie prawidłowego zarządzania wymiarem sprawiedliwości leży zawieszenie postępowania i zwrócenie się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w trybie prejudycjalnym w przedmiocie następujących pytań sformułowanych przez spółkę TENERGIE DEVELOPPEMENT:

[...] [treść pytań prejudycjalnych wskazana w sentencji niniejszego orzeczenia]

[...] [kwestie proceduralne]

Z TYCH WZGLEDÓW [niniejszy sąd]:

[...] [kwestie postępowania przed sądem krajowym]

POSTANAWIA zwrócić się do Trybunał Sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w przedmiocie następujących pytań sformułowanych przez spółkę TENERGIE DEVELOPPEMENT:

1. Czy w przypadku, w którym skarżąca spółka, taka jak w niniejszej sprawie, spełnia przesłanki wskazane w art. 119 i 120 unijnego kodeksu celnego, art. 116 tego kodeksu należy interpretować w ten sposób, że nakazuje on właściwym organom krajowym przekazanie akt sprawy dotyczącej wniosku o umorzenie należności celnych Komisji Europejskiej?
2. Czy jeżeli należałoby przyjąć, że te organy krajowe mają w takim przypadku ograniczony zakres uznania, uchybienie obowiązkowi przekazania Komisji Europejskiej akt sprawy zawierających wnioski o umorzenie skutkuje umorzeniem należności celnych i kar, do których zapłaty wezwano?
3. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy zasada, zgodnie z którą państwo członkowskie jest zobowiązane do naprawienia szkody wyrządzonej jednostkom w wyniku naruszenia przez to państwo prawa Unii Europejskiej, pod warunkiem, że naruszenie to można w całości przypisać temu państwu, ma zastosowanie w przypadku, gdy to państwo członkowskie niewłaściwie zastosowało art. 116 unijnego kodeksu celnego, podczas gdy obowiązek przekazania akt sprawy zawierających wnioski o umorzenie należności celnych, o którym mowa w tym przepisie, uznaje się za przyznający uprawnienia jednostkom, naruszenie to jest wystarczająco istotne oraz istnieje bezpośredni związek przyczynowy pomiędzy tym naruszeniem a szkodą poniesioną przez poszkodowanego?

[...] [zawiesza postępowanie]

[...] [kwestie postępowania przed sądem krajowym]